

כשלג ילבינו.

(31) ספר ליקוטי הלכות יו"ד - הלכות בשר בחלב הלכה ה

לענגן מה שפתיב על פסוק "לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים"; שהיא בחינת עזות דקדושה וכו'. וזה ענגן מה שמבאר במקום אחר, שהיא בחינת מה שדדשו חכמינו ו"ל על פסוק זה, 'פי כל ביתה לבש שנים', אל תקרי "שנים", אלא "שנים", שכל דברי התורה מלבשים בכפל; נתון תמו, הענק תעניק, פתוח תפתח, כל אלו מצילין אותו משלג גיהנום. עד כאן לשון רש"י, הינו בחינת עזות ועקשנות דקדושה, כמו שהיהיר הוא זכרונו לברכה, ואמר, שצריך האדם להיות עקשן גדול בעבודת ה', כמוכא בספריו הקדושים. וזה הענגן של העקשנות הוא התחזקות נפלא לבלי לפל בשום אפן בעולם, כאשר שמעתי מפמה כשרים, שעקר התחזקותם היה על - ידי זה. וזה בחינת פי כל ביתה לבש שנים, דהינו שנים, בחינת כפול, פתוח תפתח וכו', הינו שכל קיום התורה תלוי בזה שיתחזק לשנות ולכפל כל עבדא טובה, או למוד התורה וכו' שהתחיל להרגיל עצמו שיתחזק בכל פעם לחזור ולעשות אותו הדבר שבקדושה אפלו אלה פעמים, אפלו אם עובר עליו מה שעובר, פי זה עקר קיום התורה שצריכין להיות עקשן גדול בעבודת ה'; לעשות הדבר שבקדושה אפלו אלה פעמים, ולבלי להסתפל על שום חלישות הדעת שהבעל דבר והסטרך אחר וזה ליצינים וכו' מחלישין דעתו, רק לעשות ולחזור ולעשות הדבר שבקדושה אפלו אלה פעמים, בבחינת פי כל ביתה לבש שנים, נתון תמו, פתוח תפתח, ולא ללמד על עצמו יצא אלא על כלל כל התורה יצא; שצריכין לכפל הדברים שבקדושה כמה פעמים, פי מעוט רבים שנים, ועל - בן שנים מרמזין על רבוי בלי שעור. וכמו שדדשו רבותינו זכרונו לברכה, על פסוק זה נתון תמו, אפלו אלה פעמים. וכן בכל התורה בלה כפ"ל. וזהו לא תירא לביתה משלג, הינו הגיהנום של שלג כפ"ל, פי יש גיהנום של אש וגיהנום של שלג, כמו שאמרו רבותינו זכרונו לברכה, הינו גיהנום של אש מגיע על שנתחמם לדבר עברה, רחמנא לצלן, כמוכא, אבל גיהנום של שלג הוא על חלישותו אחר כך כשבא לו התעוררות לתשובה, פי הכל מלאים חרטות, כמו שאמרו רבותינו זכרונו לברכה, אבל על - פי רב, עקר עכובו מתשובה, הוא מחמת חלישות הדעת, שנדמה לו שאינו מועיל לו עוד תשובה לרבוי עוונותיו העצומים מאד. ובפרט אותן שהתחילו כבר להתעורר משנתם להתחיל לשוב לה' ותברך, ועסקו בתורה ובמצוות איזה זמן זמנים ואחר כך נפלו מזה, העקר הוא מחמת חלישות הדעת, מחמת שיודע בעצמו שכבר למד תורה ועשה כמה מצוות וכו'. ואף - על - פי - כן התגבר עליו היצר הרע כל כך כאשר יודע כל זה האדם בנפשו. ומי שנשא בזה, חס ושלום, ומניח לפל עצמו על - ידי הסתות ורעיונים של הסטרך אחר פאלה וכאלה הוא נדון על זה בגיהנום... של שלג, שהוא קרירות עצום ומר, שהוא מדה כנגד מדה, פי על שנתקרה אחר כך על - ידי חלישות הנ"ל, על - כן נדון בקרירות של שלג של גיהנום. וזהו בחינת מה שמוכא בדברי רבותינו זכרונו לברכה; שיש שדנים אותן בגיהנום חציו של אש וחציו של שלג, הינו כפ"ל, שדנין אותו על חמום העברה בגיהנום של אש כפ"ל. ועל שנתקרה על - ידי חלישות הדעת ולא התחזק בתשובה כפ"ל - דנין אותו בגיהנום של שלג וקרירות כפ"ל: ועמה מחבר יפה הפסוק הנ"ל, "לא תירא לביתה משלג", שהיא בחינת קרירות, "פי כל ביתה לבש שנים", בחינת שנים, בחינת כפל נתון תמו, אפלו אלה פעמים. וכן בכל התורה והמצוות, הינו בחינת התחזקות על - ידי עקשנות עצום לבלי להניח את מקומו, רק להתחזק לקיים ולחזור ולקיים למוד התורה וקיים המצוות כל מה שיוכל לחטף בזה הצל עובר כל חזיו, אפלו אם יעבר עליו מה. ועל - ידי זה, 'לא תירא לביתה משלג', שהוא קרירות, מאחר שלא הניח לקרר עצמו מתורה ומצוות על -

ידי חלישות וקרירות שיהפיל הבעל דבר בדעתו, רק התחזק בכל פעם, לחטף איזה טוב ולחזור ולחטף, בבחינת כי כל ביתה לגיש שנים כנ"ל. ועל - בן בודאי - לא תירא לביתה משלג וכנ"ל:

(1) ספר שמואל ב פרק כג

ובניהו בן יהוידע בן איש חי \ {חיל\} רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את האריה \ {הארי\} בתוך הבאר ביום השלג:

(1) ספר ישעיה פרק א

(ט) רחצו הנכס הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע:

(יז) למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה:

(יח) לכו נא וננקה יאמר ידוד אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם נאדימו כתולע כצמר יהיו:

- קול
- צבע
- מרקם.
- שלג